

Калоян пишеше, че внезапно в Търново пристигнал папският легат Иоан Каземарински, за да предаде на архиепископа палеум^и и да го ръкоположи за примас на България. Той бил тръгнал още отдавна за Търново, но по пътя се забавил много в Моравско. Между това, Калоян, през юлий слязал надолу в Тракия и попречил на бягачия от латините Алексей III да влезе в България, като отблъснал за последен път лъстивите му предложения за съюз и обща борба против латините. Царят разправяше за страховете и тревогите си, като научил от странници търговци за преживяното от архиепископа в Драч. И го молеше да се завърне веднага, за да изпрати колкото е възможно по-скоро папския легат обратно в Рим.

Василий отпусна писмото. Тиха усмивка успокои и разведри лицето му. Сякаш нови целебни сили разтърсиха тялото му и за пръв път от толкова време той спа дълбоко и спокойно.

Архиепископ Василий оздравя и на 8 септември 1263 година папския легат капелан Иоан Каземарински го ръкоположи в Търново за примас и архиепископ на цяла България и Влахия на празника Рождество Богородично^и, като му предаде палиума изпратен от папата. След това капеланът веднага се върна обратно в Рим, заедно с браничевския епископ Власий, който носеше нови дарове за Инокентий: три топа скъпи копринени платове, една златна купа, четири ливри перперий, три сребърни съда и една сребърна обкова за книга. ^{нов риз!} Ала те носеха със себе си и други дарове, по-ценни от всички коприни, жълтици и златни предмети: писмо от новия примас, писмо от митрополитите, които са присъствували на благословението му: Анастасий Велбуждски, Сава Преславски, епископите Марин Скопски, Аврам Придински, Кирк Нилки^и и Климент Видински. Капеланът носеше писмо и от самия цар в което Калоян между другото казваше, че предоставя на неговата присъда да уреди честно и справедливо въпроса за границата между Унгария, България и Влахия, за да може ^{тоя} да има ^и такава права над тях, каквито има ^{унгарският} кралят